

שבת קנז

דף נלווה לסיום מסכת שבת תש"ף

הסיום מוקדש לעילוי נשמת הרב עדין אבן ישראל שטיינזלץ זצ"ל. גדול בתורה, הנגיש לימוד גמרא לרבים והיה מחנך מוביל בדורינו. ולרפואה שלמה לאופק יאיר בן יערה.

משנה

מפירין נדרים בשבת	חלק 1
ונשאלין לנדרים שהן לצורך השבת	
ופוקקין את המאור, ומודדין את המטלית, ומודדין את המקוה.	חלק 2
ומעשה בימי אביו של רבי צדוק ובימי אבא שאול בן בטנית, שפקקו את המאור בטפיה, וקשרו את המקידה בגמי לידע אם יש בגיגית פותח טפח אם לאו. ומדבריהם למדנו, שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת.	מעשה לחזק חלק 2

שאלה על חלק 1 במשנה:

למה רשומים בנפרד במשנה?	שאלת נדרים	הפרת נדרים	
ומשום הכי קפלגינהו מהדדי	רק לצורך שבת	לצורך ושלא לצורך	אפשרות 1
והא דקא פליג להו מהדדי - משום דהפרה אין צריך בית דין, ושאלה צריכה בית דין		רק לצורך שבת	אפשרות 2

תשובה: תא שמע, דתני זוטי דבי רב פפא: מפירין נדרים בשבת לצורך השבת. דיוק: לצורך השבת - אין, שלא לצורך השבת - לא.

נוסח אחר לסוגיה: שאלה:

עד מתי אפשר להפר נדרים	שאלת נדרים	הפרת נדרים	
מעת לעת	רק לצורך שבת	לצורך ושלא לצורך	אפשרות 1
כל היום	רק לצורך שבת	לצורך ושלא לצורך	אפשרות 2

תשובה: תא שמע; דתני רב זוטי דבי רב פפי: מפירין נדרים בשבת לצורך השבת. דיוק: לצורך השבת - אין, שלא לצורך השבת - לא. אלמא: הפרת נדרים מעת לעת.

קושי על הברייתא: אמר רב אשי, והאנן תנן:

הפרת נדרים כל היום, ויש בדבר להקל ולהחמיר. כיצד?

נדרה עם חשכה	נדרה לילי שבת
מיפר עד שלא תחשך, שאם לא הפר משחשכה - אינו יכול להפר	מיפר לילי שבת ויום השבת עד שתחשך
מותר רק עד סוף היום	

תירוץ: תנאי היא, דתניא:

רבי יוסי בר יהודה ורבי אלעזר ברבי שמעון	תנא קמא
מעט לעת	כל היום

ונשאלים לנדרים.

שאלה: כשלא היה לו פנאי, או דלמא: אפילו היה לו פנאי?

תשובה: תא שמע: דאזדקיקו ליה רבנן לרב זוטרא בריה דרב זירא, ושרו ליה נדריה ואף על גב דהוה ליה פנאי.

שפקקו את המאור בטפיה וקשרו את המקידה בגמי.

הסבר המעשה: אמר רב יהודה אמר רב: הילקטי קטנה היתה בין שני בתים, וטומאה היתה שם. וגיגית סדוקה מונחת על גבן. ופקקו את המאור בטפיה וקשרו את המקידה בגמי, לידע אם יש שם בגיגית פותח טפח אם לאו.

ומדבריהם למדנו שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת.

עוד מעשה: עולא איקלע לבי ריש גלותא. חזייה לרבה בר רב הונא דיתיב באוונא דמיא, וקא משח ליה.

עולא הקשה: אמר ליה: אימר דאמרי רבנן מדידה דמצוה, דלאו מצוה מי אמור?

תגובת רבה בר רב הונא: אמר ליה: מתעסק בעלמא אנא.

